

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «РОСТОВЦЕВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ROSTOVTSEV v. UKRAINE)
(Заява № 2728/16)

Стислий виклад рішення від 25 липня 2017 року

У ході судового розгляду справи щодо заявника за обвинуваченням у незаконному придбанні та зберіганні наркотичних засобів у великих розмірах, він визнав факт придбання ним наркотичного анальгетичного препарату.

Суд з огляду на зізнання заявника у придбанні наркотичного анальгетичного препарату на підставі частини третьої статті 349 Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) скористався скороченою процедурою судового розгляду та визнав нецільовим дослідження доказів, щодо «обставин», які «ніким не оспорювались». Заявника було визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 309 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) (незаконне придбання та зберігання наркотичних засобів) та призначено покарання у виді позбавлення волі строком два роки та шість місяців.

Заявник оскаржив вирок до апеляційного суду, стверджуючи, що його зізнання ґрунтувалось лише фактично, а не правової кваліфікації правопорушення, яка, на його думку, була помилковою. Заявник доводив, що його дії слід було кваліфікувати не як зберігання наркотичних засобів (ст. 309 ККУ), а як порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів та їх аналогів (ст. 320 ККУ).

Апеляційний суд відмовив у відкритті апеляційного провадження, зазначивши, що у суді першої інстанції заявник не оспорював обставин кримінального правопорушення, і що у зв'язку з цим суд першої інстанції застосував скорочену процедуру судового розгляду справи. Апеляційний суд також зазначив, що суд першої інстанції діяв у порядку, передбаченому частиною другою статті 394 КПК, яким не передбачається апеляційне оскарження рішень суду першої інстанції, ухвалених за скороченою процедурою судового розгляду, а отже вирок щодо заявника не міг бути оскаржений з підстав, на які він посилався.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВССУ) також відмовив заявнику у відкритті касаційного провадження, зазначивши, що ухвала апеляційного суду відповідає нормам кримінально-процесуального законодавства.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник оскаржується за статтю 11, пункт 1, літера а) № 7 до Конвенції у зв'язку з позбавленням його права на перегляд вироку у його кримінальній справі.

Розглянувши скаргу заявника Європейський суд дійшов висновку про порушення у цій справі статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції. Зокрема, Європейський суд вказав, що апеляційний суд та ВССУ відмовили заявнику у розгляді суті його апеляційної скарги, чим порушили зміст права заявника на оскарження.

Крім цього, Європейський суд схвалив заходи, вжиті державними органами з метою недопущення виникнення таких порушень у майбутньому, а саме інформаційний лист ВССУ «Щодо підстав обмеження права на апеляційне оскарження вироку згідно з вимогами ч. 3 ст. 349 Кримінального процесуального кодексу України», проте вказав, що це не впливає на особисте становище заявника.

ЗАЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛЮСНО

1. *Осудило* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції;
3. *Постановляє*, що встановлення порушення саме по собі становить справедливу сатисфакцію будь-якої іншої, якої зазнав заявник.»